

HET KAPELLETJE OP DE OUDE VISMARKT.

Naar aanleiding van de officiële inhuldiging van de beeldengroep, die eertijds op de Vismarkt stond, en thans in het bezit is van ons Heemkundig Museum en die ons door mevrouw Angèle GERMONPRE geschonken werd, hebben wij het nodig gevonden een woordje uitleg over dit kapelletje te schrijven.

Onder de oudste straten van Oostende mag zeker wel de Bonen- en de Kadzandstraat vernoemd worden. Tussen deze straten bevond zich een kleine open plaats, waar op 21 juni 1707 de vismijn ingehuldigd werd, doch die later enkel nog tot kleine vismarkt diende, toen in 1877 een definitieve vismijn gebouwd werd.

De oude vismarkt werd geheel overwelfd en tot dit doel ingericht met stenen tafels. Tegen den achtermuur zag men aan de linkerkant een oud kruisbeeld en er naast een eenvoudig kapelletje met een Lieve Vrouwe en een H. Rochusbeeld, overblijfsels der vroegere instelling, die er door de vissersbevolking geplaatst werd.

De enige woning nevens het kruis was ook zeer oud en was verzezen op het puin van een ander, dat in de stadskronijken bekend is als woonplaats ener ongelukkige vrouw, een vissersweduwe, wier naam verloren is gegaan, en die nog enkel gekend is onder de naam "De Zinneloze van Oostende". Onder dit kruisbeeld was er een lantaarn aan de muur vastgehecht, en een ander onder het kapelletje.

De vissersvrouwen kochten toen gewijde kaarsen. Het was Sara van Swansels, die met zijn ladder de kaarsen er in plaatste en ze 's avonds deed branden.

Iedere avond kwamen onze vissersvrouwen, op een stoel nedergeknield, gezamenlijk voor dit kapelletje het avondgebed lezen. Uit het oude gebedenboek van wijlen mevrouw Louisa Pauwaert, die in de Kadzandstraat een wel gekend café uitbaatte, en die regelmatig deelnam aan het avondgebed, hebben wij de tekst overgenomen.

Avondgebed

De dag is voorbij, o Heer, de nacht komt aan
O Heer vergeef het mij wat ik heb misdään
O Heer vergeef het mij dat ik toch zooveel zonden
Helaas, op dezen dag, heb in mijn hert bevonden
Dat ik U dezen zoo kwalijk heb geëerd
Zoo weinig goeds gedaan, en zooveel kwaads begeerd
Zoo vele deugd verzuimd, zoo traag in goede werken
En zonder, lieve God, mijn zonden aan te merken
Dat ik nog dezen dag ten einde heb gebracht
En weinig, goede God, op uw gebed gedacht
Dat ik van gansch den dag, den loop van gansch mijn leven
Zoo weinig voor den dienst van God mij heb begeven
Ja, voor dit alles is 't dat ik mijn schuld beken
Ik weet, o Heer, hoe veel ik U verbonden ben
Ik weet, daar zal een dag verschijnen voor mijne oogen
Een lesten dag, dien nooit de nacht zal volgen mogen
Een dag dat nimmer meer de zon mij zal beschijnen
De dag der eeuwigheid die nimmer zal verdwijnen
Tot rust hebt Gij voor ons, o God, den nacht geschapen
Als ik te bedde ga, met zoeten slaaplust

